

Список використаних джерел

1. Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг. Закон України від 06.07.1995 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265/95-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Гевчук А.В. Розрахунки як інтегрований об'єкт обліку та їх класифікація. Електронне наукове фахове видання з економічних наук «Modern Economics». 2018. № 8. С. 45-54 URL: <https://modecon.mnau.edu.ua/payments-as-integrated-accounting-item-and-theirclassification/>
2. Лучко М.Р., Сисяк С. В Розрахунки та зобов'язання суб'єктів державного сектору. *Економіка і управління. Науковий журнал*. 2018. № 2(78). С. 125-135
3. Сисяк С. В. Проблеми й перспективи вдосконалення організації обліку в Україні: теоретико-прикладні аспекти і міжнародні вимоги *Бізнес Інформ*. 2016. №9. С. 218–223

Марія ШЕСТЕРНЯК

кандидат економічних наук
доцент кафедри фінансового контролю та аудиту
Західноукраїнський національний університет

Анастасія ІВАХІВ

студентка 3 курсу
кафедри фінансового контролю та аудиту
Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль, Україна

ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ ТА ЙОГО МІСЦЕ У ПРИЙНЯТТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Суттєво важливо для кожного суб'єкта господарювання володіти повною та достовірною інформацією про фінансовий стан та результати своєї діяльності під час вирішення щоденних господарських питань, оскільки саме ця інформація є основою у прийнятті управлінських рішень. При цьому, ключовою умовою нормального функціонування підприємства та його структурних підрозділів є забезпеченість грошовими коштами. Грошові кошти є головною складовою частки оборотних активів, від ефективності використання яких залежить величина прибутку господарюючого суб'єкта. Безперервний циклічний рух грошових потоків сприяє нормальному функціонуванню підприємства. Водночас раціональне управління грошовими коштами дозволяє досягнути суб'єктам господарювання оперативних та стратегічних цілей.

Як відомо, грошові кошти – це найбільш ліквідна категорія активів. Вони забезпечують платоспроможність суб'єктів господарювання, їх конкурентоспроможність, надають свободу вибору дій.

Зовнішніх користувачів інформації цікавить, чи були основним джерелом надходження грошових коштів операційна діяльність або інші надходження (вимушена реалізація необоротних активів, запасів, отримання кредитів), чи спрямовувались грошові надходження на розширення виробництва або погашення боргів, чи вміє підприємство належним чином управляти власними коштами тощо. Відповіді на ці запитання наводяться у Звіті про рух грошових коштів.

Звіт про рух грошових коштів (Форма № 3) - одна з шести обов'язкових форм звітності. Складання і суть Звіту про рух грошових коштів визначається П(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та іншими нормативними актами [1].

Метою складання Звіту про рух грошових коштів є надання користувачам фінансової звітності повної, правдивої та неупередженої інформації про зміни у грошових коштах та їх еквівалентах за звітний період. У ньому відображається інформація про надходження і витрачання грошових коштів та їх еквівалентів за поточний рік у розрізі операційної, інвестиційної та фінансової діяльності підприємства.

Важливе значення в процесі прийняття управлінських рішень відіграє інформація фінансової звітності, яка формується на підставі облікової інформації. Її вагомість підвищується за умови, коли облікова інформація повною мірою задовольняє інформаційні запити управлінського персоналу та не є надлишковою, тобто містить в собі всі характеристики релевантної інформації [2].

Звіт про рух грошових коштів показує джерела надходження грошових коштів і напрями їх використання, оцінює економічний потенціал суб'єкта та його потребу в грошових коштах. Разом з Балансом та Звітом про фінансові результати цей Звіт дає можливість оцінити фінансовий стан підприємства, зокрема його ліквідність та платоспроможність, раціональність використання коштів, скласти прогноз на майбутній період. При складанні фінансової звітності підприємства можуть обрати один із способів складання такого Звіту: за прямим або за непрямим методом [3].

Суб'єкт господарювання сам обирає метод складання Звіту:

1) прямий, де розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів. Чимало підприємств не використовують детальну аналітику рахунків, що ускладнює складання Звіту та вимагає багато часу;

2) непрямий, згідно з яким прибуток чи збиток поетапно коригується показниками прибутку чи збитку від звичайної діяльності до оподаткування на суму амортизації необоротних активів, збільшення або зменшення забезпечень, оборотних активів, поточних зобов'язань, прибутку або збитку від нереалізованих курсових різниць, неопераційної діяльності та інших не грошових операцій.

Суб'єкти господарювання зазвичай, надають перевагу застосуванню прямого методу, який надає інформацію для оцінки майбутніх грошових потоків і яку не можна отримати із застосуванням непрямого методу [4].

Звіт про рух грошових коштів, Баланс і Звіт про фінансові результати дають можливість найбільш повно оцінити фінансовий стан підприємства, його ліквідність, платоспроможність. Керівники підприємства можуть використовувати інформацію Звіту про рух грошових коштів для того, щоб:

- здійснювати контроль за грошовими потоками підприємства, стежити за їх стабільністю та спрямованістю;
- аналізувати динаміку та структуру чистого грошового потоку;
- визначити платоспроможність підприємства, його достатність в грошових коштах для погашення зобов'язань;
- оцінювати вплив операційної, інвестиційної та фінансової діяльності на фінансовий стан підприємства;
- прогнозувати інвестиційну та фінансову політику підприємства;
- визначити показники ліквідності підприємства;
- оцінювати ефективність використання вільних грошових коштів.

Отже, грошові кошти як найліквідніші активи забезпечують платоспроможність суб'єкта господарювання. При цьому грошові кошти знаходяться під постійним контролем бухгалтерів та керівників підприємств. Звіт про рух грошових коштів показує вплив різних операцій на грошові потоки та сприяє ефективному управлінні, позаяк аналіз руху грошових коштів

дозволяє власникам підприємства оцінити ситуацію, визначити рівень забезпеченості суб'єкта господарювання грошовими коштами, розкрити їх джерела притоку та напрямки відтоку, визначити показники ліквідності та платоспроможності, і відповідно, прийняти оперативне та стратегічне управлінське рішення.

Список використаних джерел

1. Титаренко Я. Проблеми організації обліку грошових коштів та рекомендації щодо її удосконалення. URL: http://www.rusnauka.com/4_SND_2012/Economics/7_100051.doc.htm
2. Бухгалтерський облік в управлінні підприємством: навч. посіб. / [О.А. Лаговська, С.Ф. Легенчук, В.І. Кузь та ін.] Житомир, 2017. 416 с.
3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене Наказом Міністерства України від 07.02.2013 р. № 73, (із змінами і доповненнями), поточна редакція від 23.07.2019 р. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
4. Голубнича Г., Мельник Т. Фінансова звітність та первинна документація українських підприємств при застосуванні МСФЗ. *Вісник КНУ ім. Т. Шевченка. Серія: Економіка.* 2013. № 150. С. 29-32.